

внѣхъ, гробовѣтъ са отвориѣхъ и много мрътвы въстанѣхъ. Щото стотникѣтъ и другѣтъ които на-зѣхъ съ него уплашихъ са много и казахъ: Наисти-на сынъ Божій бѣ този! и сичкѣтъ зрители са врьща-хъ, като удрѣхъ гърдытъ си. А за да не останѣтъ тѣлата на кръстѣтъ за идущій день който бѣше Сѣбота, споредъ исканьето на Іудеитѣ, проводихъ войны, които на двамата разбойници прѣбихъ колѣнѣтъ, а на Іисуса защото бѣше умрѣлъ вече, единъ отъ войнѣтъ прободѣ съ копіе само ребрата му, и тутакси потече отъ тѣхъ кръвъ и вода. (Мат. кз. 25—59. Марк. єт. 33—41. Лк. кр. 44—49. Іоан. ію. 28—36.).

§. 63. *Іисусъ са снѣма отъ кръстѣтъ и са погребява.*

Вечерѣта, Іосифъ отъ Аримаѣя зе позволеніе да снѣме тѣлото Іисусово. А Никодимъ донесе едно смѣшеніе отъ смирна и алое до сто литры. И тѣи тѣзи двамата, като снѣхъ тѣлото, помазахъ го съ ароматы, и като го обвихъ въ чиста плащаница, положихъ го въ Іосифовѣтъ издѣлбанъ гробъ, дѣто никой не бѣше погребяванъ. А Марія Магдалина и другата Марія, майката Іосіева, отъ отерѣща гледахъ дѣ са положи тѣлото. Сутренѣта въ сѣбота, първосвещенициѣтъ и Фарисеитѣ, като прѣдложихъ на Пилата подозрѣніето си, да не бы ученициѣтъ Іисусовы да откраднѣтъ тѣлото, и да рѣхътъ на народѣтъ че е въскрѣснѣлъ, зехъ дозволеніе да запечататъ вратата на гробѣтъ и да поставѣтъ военна стража.

§. 64. *Молніеноснитѣ Ангелы благовѣстуватъ на мироносициѣтъ Въскрѣсеніето Христово.*

И тѣи двѣтъ Маріи като приготвихъ ароматы и